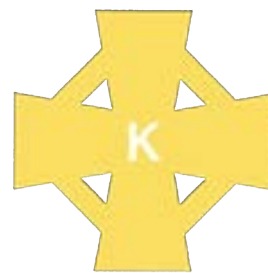

LEKMAN i KYRKAN

Svenska Kyrkans Lekmannaförbund

2
2007

TULLGARN

12 maj 2007

VÄRLDENS FEST I ÅRE

Temat för dagarna är "Mellan himmel och jord".
Vi möts i Åre 10-12 augusti 2007

VÄRLDENS FEST

Åre 10-12 augusti 2007

För information 018-169500

Lekmannaförbundet vid "Världens Fest i Åre"

Lekmannaförbundet kommer att ha en bemannad monter med kristen "pianobar", bildspel och mycket information om vårt förbund.

Fredagen den 10 augusti kommer vår monter att finnas på Hotel Holiday Club, på andra våningen - konferenslobbyn

Lördag o söndag 11-12 augusti finns vi i cafétältet

SOMMARPRISER

Kortärmad pikétröja med krage 75.-
Marin eller grå

Fraktfritt under juni och juli
omgående leverans

FÖRBUNDSBUTIKEN

För beställning ring
Carl-Eric o Ulla Abrahamsson
Tel. 0321-30302

Ansvarig utgivare Anders Nordberg

Redaktionskommitté
Britt-Louise Madsen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
madsensis@gmail.com

Margareta Jansson
Skaraborgsgatan 29 B
532 30 Skara
0511-13746
margareta_jansson@bredband.net

Evert Josefsson
Skansenv. 30,
515 34 Viskafors
033-291156
evert.033291156@telia.com

Medlemsregister och
prenumeration
Allan Forsberg
Kimröksgatan 5
296 35 Åhus
044-240527
foallgun@globalnet.net
(OBS ny mailadress)

Privilegiet att få vara Jesu lärjunge

Jag har nyligen läst Carl-Axel Axelssons bok, Silversmeden. Carl-Axel återkommer då och då till den kristna församlingen i Efesos och han berör varsamt och med värme atmosfären kring och inom församlingen, dess kärleksfulla arbete, sammanhållning och tillväxt.

Enligt skriftlig dokumentation från mitten av 100-talet verkade aposteln Johannes i Efesos där han författade den nytestamentliga skrift som vi alla kallar för Johannes evangelium. Det finns mycket som talar för att uppgiften i den skriftliga dokumentationen är sann. Carl-Axel påminner oss om lärjungens, evangelistens Johannes liv nära Kristus och om några av Jesu allra viktigaste ord till sina lärjungar den sista kvällen före sin död på korset. Johannes upprepade ofta Jesu befallning, *"Älska varandra!"*. Johannes som kanske mer än någon annan av bibelns författare låter oss se in i Jesu hjärta har i 15 – 17 kap i sitt evangelium förmedlat just den glädje som springer fram ur Jesus själv, den källa från vilken strömmar av levande vatten flödar – den källa som är evig.

I Johannes 15 kap kan vi lyssna till Jesu underbara ord att vi är älskade av honom, att vi ska ta detta till våra hjärtan och att vi ska veta om det, förbli i hans kärlek, att vi ska älska varandra så som han har älskat oss och att det inte är vi själva utan att det är han som har valt ut oss för att vi ska bära frukt, frukt som består.

Jesus sa att han var den sanna vinstocken och att hans Fader var vinodlaren. Lärjungarna var grenarna och varje gren som bär frukt ansar han så att den bär mer frukt. Om någon blir kvar i Jesus och Jesus i honom bär han rik frukt. Utan Jesus kan vi inte göra någonting.

Liksom Fadern hade älskat Jesus så älskade han lärjungarna. Jesus sa: Bli kvar i min kärlek. Om ni håller mina bud blir ni kvar i min kärlek, som jag har hållit min Faders bud och är kvar i hans kärlek.

Det viktigaste för oss alla är just detta att vi är älskade av Jesus. Att förbli i honom är att förbli i hans kärlek, att veta just detta att vi är älskade av honom. Det är den stora lyckan som vi dagligen får glädja oss åt. Denna dagliga glädje visar sig i att vi vill hålla hans bud eller *"hålla fast vid dem"*, att vi vet att de är riktiga, att vi gläder oss över att de finns och att vi inte försöker tänja ut eller skapa om

dem. Det betyder också att vi vet att vi är omslutna av hans förlåtelse, även om vi gång på gång misslyckas med att leva upp till hans bud.

Vi lever inte med ett tvång som innebär ängslan och ångest utan vi lever i stor glädje. Det är också en glädje att gå in under hans bud, under lydnaden. Hans bud är inte tunga. Buden är i stället bevis på hans kärlek. Han har sagt detta för att hans glädje ska få bo i oss och för att vår glädje ska bli fullgånge. De strömmar av levande vatten som kommer från honom är fyllda av glädje och tacksamhet över att vi får leva i en värld vars innersta väsen är barmhärtighet, förlåtelse och kärlek. Det är glädjen och tacksamheten över att Jesus har gjort det möjligt också för de största syndarna att bli Guds barn. Det är en glädje över att det inte finns någonting, som skulle kunna skilja oss från Gud, när vi litar på honom och tar honom i handen för att vandra vid hans sida.

Jesus nämner också bönen och ger ett löfte om bönhörelse. I och för dem som förblir i honom är det han som verkar också när de ber. Då blir det frukt, inte nödvändigtvis omgående men likväl på sikt. Den frukt som kommer får Gud äran av, så som Jesus själv säger i bergspredikan: *"Ert ljus skall lysa inför människorna så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader i himmelen."*

Jesus säger vidare i 15 kap just det som Johannes ofta upprepade inför sin omgivning, *"Mitt bud är detta att ni skall 'älska varandra' såsom jag har älskat er*. Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner. Jag kallar er vänner, därför jag har låtit er veta allt vad jag har hört av min Fader. Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består, och då skall Fadern ge er vad ni än ber honom om i mitt namn. Detta befäller jag er att *ni ska älska varandra."*

Jesus säger att det inte går till så att någon har avgjort sig för Kristus eller att någon har valt att följa Kristus. Jesus säger att det är han som har valt ut oss. Gud hade långt före världens skapelse bestämt att vi skulle bli hans barn. Långt innan vi föddes led Jesus döden för att alla vårt livs synder skulle bli förlåtna. Långt innan vi skulle fatta vad som skedde kom Jesus och lade sin hand på oss i dopet

och valde ut oss till sina lärjungar. När vi glömde honom, var det han som sökte oss och det var han som fanns i vår närhet, långt innan vi fick syn på honom. Vi vågar därför tro att han verkligen vill leva i oss. Även om resultatet inte syns genast så är det som när man ympar in en gren i ett träd, så småningom blir det fukt om grenen kommer i förbindelse med stammen. Och Kristus har som sagt bestämt om oss, att vi ska bära sådan frukt.

Jesus kallar inte sina lärjungar för tjänare utan för vänner därför att han har avslöjat allt vad han har hört av sin Fader. Det grekiska ordet för *"vänner"* är av samma stam som ordet *"älska"*. (Filos = Vän och Filein = Älska) En vän är alltså någon som man älskar.

Det stora beviset på hans kärlek är att han har valt ut sina lärjungar.

Att vara lärjunge är verkligen ett stort privilegium, något som vi fått genom Guds kärlek. Genom Guds kärlek har vi kommit in i en syskonkrets, som han älskar. Då skall också syskonen i den kretsen älska varandra. Låt oss betänka detta inom och utanför vårt förbund.

Vi tar din hand, vår Herre och vår Frälsare, och släpper den inte. Och även om vi blir trötta och har det svårt att hålla den fast, så vet vi att du inte släpper handen. Du har ju kommit hit för att söka upp oss. Du gjorde det därför att du ville att också vi skulle vara dina lärjungar. Och när du säger, att du har bestämt om var och en av oss att vi ska gå bort och bära frukt, sådan frukt som blir bestående, då vågar vi tro det. Då ber vi endast: Ske din vilja. Låt det bli som du tänkte, när du gav oss detta livet. Välsignad vare du för att detta är ditt förslag och inte vårt.

Amen.
Anders Nordberg
Förbundsordförande

Påsk på jorden - Kristus lever!

Vi lever i en märklig tidsperiod: Mellan Kristi uppståndelse och löftet om hans andra återkomst. Det är Påsk på jorden! Kristus lever!

Den levande Kristus säger: Ännu en kort tid, sedan ser världen mig inte längre, men ni skall se mig, eftersom jag lever och ni kommer att leva. Det kan tyckas att Jesus dröjt – men det har bara gått knappt 2000 år och om skapelsen skedde i begynnelsen och vi kan lita till dagens vetenskapsmäns bedömningar av universums tillkomst – så är det en kort tid.

Vad skall vi då göra under denna särskilda tid i kyrkan? Tillbedja och tjäna!

Gudstillbedjan leder till tjänst för medmänniskan. Du skall älska Herren din Gud med hela din själ och med hela ditt förstånd och Du skall älska din nästa som Dig själv

Bed och arbeta! Jesus gjorde så och uppmanade sina lärjungar i alla tider att göra detsamma. Vi behöver alltid öppna vårt hjärta för hans nåd och hjälp och låta vårt hjärta föra samtal med Gud. Hjärtats samtal med Gud är viktigare än alla andra samtal – genom det samtalet upprättar vi förbindelse med Gud.

Bönekontakten är ett erbjudande, som vi får och bedja kan man göra på många sätt. Jesus uppmanar oss att gå in i vår kammare och bedja ödmjukt som ett barn i Jesu namn. Bön i gemenskap med Jesus, efter hans vilja är att lita på honom. Kammarbönen säger oss att vi får komma som vi är – kammaren ger oss möjlighet att vara ensamma, ostörda med Gud.

Det är trösterikt att många människor ber i det fördolda, knäpper sina händer i tillit till en större kraft än jag själv. En undersökning i England säger att tre fjärdedelar av den sekulariserade befolkningen där ber minst en gång i veckan.

Men det är minst lika viktigt att be tillsammans. Där två eller tre är församlade i mitt namn står det ju! Tänk om vi inom Svenska kyrkans lekmannaförbund kunde vara de där små gnistorna ute i församlingarna! Man skulle t.ex. kunna samla kårerna klockan 9 och hissa flaggan på Nationaldagen och sedan samlas till bön för Sverige. Det fanns en tid i vår historia, när vi på sommaren såg till att det blev bönestund i våra kyrkor vid helgmålsringningen. Tänk om vi på många platser i landet kunde samlas på en viss tid för bön!

Bön är överlåtelse och vila och behöver inte ens vara ord, de är bara hjälpmedel – Gud vet vad Du vill och behöver. Paulus litade på Andens uthålliga förbön. Luther förklarar att det är den Helige Ande som ger oss förmåga att be

Psalmisten visste det också:

Från Gud kommer min hjälp och min ära

Gud är min tillflykt, min starka klippa

Sätt alltid din lit till honom, du folk

Öppna ditt hjärta inför honom

Gud är vår tillflykt

Vi har Jesu löfte: den som ber, han får och den som söker finner och för den som bultar skall dörren öppnas. Gud uppfyller sitt löfte om bönhörelse, när hans tid kommer. Då ger han oss det vi bett om, eller det som är bättre och nyttigare. Säger Luther

Bön är också tjänst för medmänniskan. Genom bön tillhör vi de goda krafterna som vill förändra världen och främja sanning, rättvisa och godhet i den Helige Franciskus anda:

O Herre

*Gör mig till ett redskap för din frid,
Där hat finns, låt mig få föra dit din kärlek*

*Där ondska finns, låt mig få komma
med förlåtelse*

*Där förtvivlan finns, låt mig få komma
med hoppet*

*Där sorg finns, låt mig få komma med
glädjen*

*Bön är en välsignad livsform med
tillbedjan till Gud och daglig tjänst för
medmänniskan*

Vice förbundsordförande Evert Josefsson

Strömmar av levande vatten!

– ett möte för stora och små

på Hjo folkhögskola den 3–5 augusti 2007

Program

Strömmar av levande vatten!

– ett möte för stora och små

Hjo folkhögskola 3-5 augusti 2007

Strömmar av levande vatten!
Inledning med bl a
Anders Nordberg
Förbundsordförande
i Svenska kyrkans
Lekmannaförbund
och
Jan-Olof Broberg
Kyrkoherde
Kinnarumma
Pastorat

Källor i öknen 1
Peter Landgren
Bibellärare på Hel-
sjöns folkhögskola

Källor i öknen 2
Peter Landgren

**Mission hemma
och i Östafrika**
En kväll full av över-
raskningar för alla
stora och små!
Ingemar Elf
Missionär, diakon,
folkhögskollärare
Gunilla Elf
Missionär,
psykiatrisköterska

**Skall jag ta vara
på min broder?**
Erfarenheter från
diakonalt arbete
Ingemar och
Gunilla Elf

	Fredag	Lördag	Söndag
07 ³⁰		Frukost	Frukost
09 ⁰⁰		Morgonbön	Morgonbön
		Källor i öknen 1 Barnaktivitet 2	Källor i öknen 2 Barnaktivitet 4
10 ⁰⁰	Inkvartering		
11 ⁰⁰			
12 ⁰⁰	Lunch	Lunch	Lunch
13 ³⁰	Välkommen till Hjo!	Skall jag ta vara på min broder? Barnaktivitet 3	Sändningsmessa
	Strömmar av levande vatten! Barnaktivitet 1		
15 ⁰⁰	Fika forts. Strömmar av levande vatten!	Fika forts. Skall jag ta vara på min broder?	Avslutningsfika
16 ⁰⁰			
17 ⁰⁰	Middag	Middag	
18 ⁰⁰			
18 ³⁰	Mission hemma och i Östafrika	Grillaften!	
19 ³⁰			
21 ⁰⁰	Aftonbön Kvällsfika	Aftonbön Kvällsfika	

Hjo
Vid Vätterns västra strand
ligger en av Sveriges mest
välbevarade trädstäder.
Hjo – den lilla staden vid
det stora vattnet.

Ett lummigt grönt stråk
delar staden i två delar.
En promenad utmed ån är
en upplevelse under alla
årstider.

Vattnet spelar av naturliga
skäl en stor roll för Hjo.
Hamnen är ett spännande
och minst sagt aktivt
område.

Norr om hamnen ligger
Hjos vackra stadspark.
Här finns ett stadsmu-
seum, konstupställningar,
akvarium med Vättern-
fiskar och mycket mer.

Anmälan

Se separat talong.
För ytterligare infor-
mation kontakta
Anders Åström,
0322-53032

Välkommen till Hjo i sommar!

Planera redan nu in er resa till huvudstaden och var med på
RIKSKONVENT 2008 i Stockholm - första helgen i augusti
se mer information i kommande nummer

Min norrländska själ har fått livsviktig näring och jag känner mig förälskad - i Ljusdal och människorna jag mötte när jag i helgen besökte Hälsingland.

Trekårskonvent i Ljusdal

Text o bild: Britt-Louise Madsen

Göran Skytte tillsammans med två av de arrangerande damerna t.h.Kårens ordf. Christina Collin t.v. v.ordf Karin Larsson

Den 28 april fick jag vara med på "Trekårskonvent" i Ljusdal. Det var Järvsö-, Delsbo- och Ljusdals församlingskårer som traditionsenligt inbjuder varandra till konvent. I år var det Ljusdals tur att stå för värdskapet. Klockan tre samlades de inbjudna gästerna till gemenskap med mat och kaffe med dopp. Vilket dopp – Svenska kyrkan har förmodligen världens största samlade kompetens när det gäller mat och dryck.

Allt smakade som det bör under kyrkans tak – HIMMELSKT! Inte nog med att allt smakade gott det var som att komma hem till goda vänner som man känt under många år. Ordförande Christina Collin, vice ordförande Karin Larsson och Sylvia Olsson hade, tillsammans med flera av kårens damer, lagt ner ett fantastiskt arbete - in i minsta detalj. Allt var genomtänkt och väl förberett och vi kände oss som hedersgäster allihop. Att vara i Hälsingland är ju en fröjd bara det och när det är vår och ljusa kvällar då är vägen kort från Östersund.

Klockan 17.00 var allmänheten inbjuden och fick först en kort information om lekmanaförbundets verksamhet. Vice ordförande presenterade kvällens gäst, den riksbekante journalisten Göran Skytte från Malmö.

Ibland kan man ju möta kända personligheter som på något sätt blivit kända utan att förtjäna det. Detta gäller inte Göran Skytte. Vi fick veta att han skulle tala i en och en halvtimme och jag blev lite lätt oroad för det kändes långt. Efter en timme blev jag verkligen oroad över att tiden hade gått så fort - bara en halvtimme kvar! Vi var trolldundna och helt omedvetna om tiden och plötsligt var det hela över men oberörda var vi inte och budskapet hade gått rätt in i hjärtat.

Göran Skytte tillhör den gamla generationens "kändisar" – de som verkligen har åstadkommit något och som hela tiden tillför energi och näring i tillvaron. Helt oförberedd på hans dynamiska person insåg jag snabbt att den avsatta tiden skulle bli alldeles för kort. Det hade känts långt att bara sitta passiv och lyssna men föredraget blev allt annat än långt. Tiden bara försvann. Jag ville höra mer. Göran Skytte berättade om sitt liv, både som privatperson och som yrkesman.

Ljusdals Kyrka

Vi vanliga "enkla" människor har ju ofta föreställningen att kända och framgångsrika människor alltid är glada och lyckliga. De tjänar förmodligen en del pengar och syns och hörs både i TV och i tidningar. Det är klart att de aldrig har en svart dag eller att de aldrig känner frustration och förtvivlan - tror vi ja! Sanningen är den att vi alla får en "släng av sleven" då och då oavsett vem vi är och vad vi sysslar med.

Ingegerd Månsson, Delsbo församlingskår

Göran Skytte berättade om sin väg tillbaka till Gud efter att under många år ha varit vilsen. Den enorma framgången fick honom att tro att allt han åstadkom

var helt av egen kraft. Ingen ska ta ifrån honom hans enorma yrkesskicklighet och hans lysande och dynamiska personlighet. Han har fått precis den framgång han förtjänar. Hårt arbete parat med en enorm vilja och drivkraft har gjort honom till en av vårt lands mest träffsäkra journalister. Han har en instinkt och en speciell näsa för det udda och intressanta. Skillnaden idag är att han ger Gud äran för all framgång. Göran berättar om människor som han har mött och hur han känner Guds ledning i det han gör.

Han berättar om hur han i publiken en dag ser en liten oansenlig gammal dam, hon sitter där på samma plats varje gång och säger inte mycket och syns knappt. Det är Ulla. Det är något som gör att han inte kan släppa tanken på den gamla damen. Till slut kan han inte bärga sin nyfikenhet och när han hör sig för vem hon är får han höra den mest fantastiska berättelsen.

Ulla har varit missionär i Afrika. Hon har med egna händer byggt många skolor för föräldralösa barn. Inte nog med det på missionsstationen fick hon ta hand om ett liten nyfödd flicka, en liten flicka med de allra sämsta oddsen. Hon hade flera allvarliga sjukdomar och borde egentligen inte ha överlevt - men det gjorde hon. Hennes mamma dog under förlossningen och lämnade sin lilla flicka ensam i världen - men då fanns Ulla där. Ulla blev, hastigare än normalt, mamma.

Idag är den lilla flickan vuxen och efter att ha vuxit upp i Sverige är hon nu tillbaka i sitt Afrika där hon, som sin fostermamma, bygger skolor och till och med universitet.

Göran Skytte frågar sig - hur orkar hon? Vart får hon kraften ifrån? Han frågar sig - hur orkar jag, trots att livet har svarta dagar och svackor - vart får jag kraften ifrån? Han frågar sig igen och igen. Vart får vi kraften ifrån när vi egentligen inte skulle orka utan brytas ner av motgångarna? Svaret är - Den Helige Ande! Guds kraft som söker efter oss, som hela tiden är där och med små subtila tecken försöker nå oss. Många gånger är det obehagligt och vi försöker att skaka det av oss men Den Helige Ande är där igen och igen. Guds kraft som vill göra förloraren till segrare och som vill ge fången vingar.

Tiden går fort när man är lycklig och en och en halvtimme tillsammans med Göran Skyttes tankar är kort lycka, men det är lycka. En vårväll i Hälsingland i denna jungfruliga natur med sina ljusgröna ängder och den himmelsblå Ljusnan som stilla flyter fram är som att se den store Konstnären rakt i ansiktet - man blir lycklig!

Ni som inte var i Ljusdal den 28 april - besök Hälsingland och om ni får chansen att lyssna till en av vår tids mest lysande talare, Göran Skytte, så ta den.

Sylvia Olsson, Ljusdals församlingskår

FAMILJENYTT

FÖDELSEDAGAR

Konstigt år i år,
unga flickor fyller 70 år

70 år den 5 juli 2007.

Birgitta Ericsson Löfgren

Birgitta Ericsson Löfgren har varit speciallärare på den numera nedlagda Bäckaskolan i Viken. Vid sidan av arbetet i skolan och utöver familjen är det främst kyrkan och musiken om engagerat henne.

Birgitta E L var ledamot av Kyrkomötet 1986 – 2001 och blev vice ordförande i Stiftsstyrelsen i Lunds stift – den första kvinnan på den posten - 1992. Vidare var hon ledamot av Kyrkostyrelsen och dess AU i Uppsala 1992 – 2002. Dessutom arbetade Birgitta E L i flera stora utredningar inför kyrkans skiljande från staten vid millennieskiftet. Birgitta E L:s senaste uppdrag var att arbeta i den Bönbokskommitté som gjorde en ny Liten bönbok i vår psalmbok 2005.

Själv säger hon att det finaste uppdraget är att vara kyrkvärd – det är hon sedan 1974 i Vikens kyrka. I Viken har hon varit ordförande i kyrkofullmäktige och vice ordförande i kyrkorådet i 28 år, och har under den tiden betytt mycket för Vikens församling bl a vid församlingshemsbygget 1981 och kyrkans restaurering 1990.

Birgitta E L är mycket musikintresserad

och började sjunga i Vikens kyrkokör som 13-åring och har alltså sjungit i kör i 57 år och hon är fortfarande aktiv kör-sångare.

Musikintresset ledde till att hon sedan tonåren började arbeta i den ideella föreningen Musikfrämjandet i Kullabygden, som varje sommar arrangerade konserter i Kullabygdens kyrkor och på Krapperups borg. Birgitta E L var först sekreterare åt cantor Torsten Nilsson i Väsby, och senare kassör och programsekreterare fram till 1996 då hennes riksskyrkliga uppdrag tog all tid i anspråk.

Nu njuter Birgitta E L av att vara ledig och umgås med sina fem barnbarn. Men när Vikens lekmanakår behövde en ny ordförande ställde hon upp, och nu har kåren växt till 100 personer.

Det ledde till att hon blev vald till kassör i Lekmannaförbundet i Lunds stift och till posten som andre vice ordförande i Svenska kyrkans lekmannaförbund.

Födelsedagen firas på annan ort tillsammans med familjen.

Nästa nummer av
LEKMAN I KYRKAN

Nummer 3 utikommer till hösten

Nummer 4 utkommer till jul

FAMILJENYTT

Jag efterlyser fler födelsedagar eller andra händelser, stora eller små, som är värda att uppmärksammas. Ta chansen att nå ut med era högtidsdagar. Naturligtvis ska vi inte glömma dem som lämnat oss och det är alltid uppskattat att få läsa om deras livsgärningar.

Välkomna !!

TILL MINNE

Arne Landén

En gentleman av den gamla stammen har lämnat det jordiska livet i en ålder av 91 år.

Han var en trofast medlem i vår församlingskår i Korsberga (Växjö stift) där han även var kassör under ett flertal år. Han var en kyrkans man, kyrkvärd under många år och också medlem i Korsberga kyrkokör. Så länge krafterna räckte besökte han gudstjänsterna i sina faders kyrka.

Begravningen ägde rum i Korsberga kyrka den 12 april 2007 med kyrkoherde Lars Riberth som officiant. Vi önskar vår vän vila i hembygdens jord.

Korsberga församlingskår
genom Bertil Helander

FAMILJENYTT

Bengt Nilsson

Efter en längre tids sjukdom har en medlem ur Falköpings Församlingskår fått hembud.

Bengt var under ett tiotal år ordförande i kåren och de sista åren av sin levnad var han ledamot i valberedningen. Han var trogen sin kyrka och ville gärna fira Herrens Heliga Nattvard. Nu har han fått lämna både kår och jordeliv för ett skönare hem. Han undrade hur det är där uppe, men vår Herre tog säkert emot honom med öppen famn.

Våra tankar går till hans hustru Gerd och sonen Mats med familj. Må de få krafter från ovan att vandra vidare i livet! Vi kommer att sakna Bengt men bevarar honom i tacksamt minne.

Sv Ps 157:1 "Den korta stund jag vandrar här".

Falköpings Församlingskår
gm

Karin Irvefors - Ordförande

VÅREN

*Herre, hur skall nog jag prisa
Dig att nu jag leva får
Och i livets höga visa
Stämma in ännu en vår?*

*Nu när livets safter stiger
Upp i stam och gren och knopp
Till ett lovets offer viger
Jag mitt liv, min själ min kropp*

*Livets kraft, kom du tillbaka
Kom i vårvinds milda brus
Och låt djur och människor smaka
Glädjens makt i vårens ljus*

*Kom Guds ande väck oss åter
Sprid den värme i Guds hus
Som för frusna själar låter
Vakna upp i Ordets ljus*

*Ty som vårens vind från söder
Och som vårens gryning klar
Du till livets glädje föder
Vad i hösten jordat var*

Sture Fjällström
Skellefteå

Anders Mossberg

Och när dagarna för hans tjänstgöring var slut begav han sig hem Luk. 1:23

Anders Mossberg Tolfta Församling, Uppsala stift har hastigt avlidit i en ålder av 86 år den 18 februari 2007.

Anders var trogen sin kyrka och sin församling. Den 14 januari i år medverkade han vid en lekmanaledd gudstjänst i Tolfta kyrka. Han gav kyrkmålningarna nytt liv och innehåll. Han har sammanställt en beskrivning av målningarna i kyrkan. Med fina bilder höll han ofta föredrag och föreläsningar som Tolfta kyrka men också om andra kyrkor i stiftet.

Hela livet fick han behålla sin skaparkraft med glädje och briljans. I hans dator ligger fortfarande oavslutade manuskript, bilder och dokument till arkiv och utställningar och väntar på att placeras. Nu kommer hans stol att stå tom på kurser inspirationsdagar och en ledarkurs som han var anmäld till. En stor kunskapsbank har gått förlorad.

Mest av allt kommer vi att sakna honom som ledare, föredöme och som osviktig och generös människa.

Anders Mossberg var medlem i Tierps-Tolfta församlingskår i mer än 30 år och var kassör i många år. Han var angelägen om att medverka till att förnya kyrkans liv i församlingen.

Han ville ha ordning och reda. Med noggrannhet och nit arbetade han för att människor skulle få växa i Guds rike. I god luthersk anda är arbete och pliktens förväntningar oskrivna lagar. Detta låg djupt rotat i Anders gener.

Anders ledarskap var inte skrämmande och överlägset utan bar en företagares goda kvaliteter med kristna förtecken. Genom sin stora kunskap och sitt intresse för kultur kunde han knyta ihop olika intresseföreningar till kyrkliga aktiviteter, vilket uppskattades av många.

Hembygdsföreningen och kyrkobrodererna anordnar en årlig gökotta vid Finntorpskällan mitt i skogen. Även andra vandringar till naturens hemligheter tog han initiativ till.

Varje år har vi helgmålsbön vid Husbyborgs kyrkoruin tillsammans. Aldrig stod hans plats i kyrkbänken tom. Aldrig var han borta från en enda samling med kyrkobrodererna.

Anders stöttade hustrun i hennes uppdrag i Tolfta församling och i andra verksamheter som hon deltar i.

Anders visade stort intresse för internationellt arbete och var mycket angelägen om SKM:s Lutherhjälpens engagemang runt om i världen.

Med stor tacksamhet kommer hans minne att leva kvar bland oss

För Tierp-Tolfta församlingar
kyrkobrodrakår

Margareta Wahlström

Vid Rikskonventet i Östersund bifölls motion nr 3 med uppmaning om att ta kontakt med programledningen för Sveriges Radio för att uppmärksamma att år 2006 är ett jubileumsår för Nya Testamentets senaste översättning liksom för den svenska psalmboken. Förbundsledningen har under hösten 2006 sänt nedanstående skrivelse:

Till
Sveriges Radio AB
Programavdelningen
105 10 STOCKHOLM

**År 2006 – ett jubileumsår.
Den nuvarande översättning av Nya Testamentet (NT 1981) – 25 år
Den svenska psalmboken 1986 – 20 år**

Svenska kyrkans lekmannaförbund har vid sitt rikskonvent/årsmöte i augusti 2006 (då 112 ombud och 148 övriga medlemmar var närvarande, totalt 260 personer) behandlat en motion från Nordmalings församlingskår med förslag att förbundsledningen ges i uppdrag att ta kontakt med programledningen för Sveriges Radio med följande önskemål:

Jubileumsåret för Nya Testamentets senaste översättning från år 1981 och Den svenska psalmboken 1986 (där de 325 första psalmerna är gemensamma för samtliga trossamfund) uppmärksammas i förslagsvis veckoandakter i Sveriges Radio kl. 21.45 med bibelläsning och psalmsång.

Detta bör ske (2-3 gånger/vecka) under lämplig tidsperiod och därefter må en utvärdering göras huruvida en förlängning skulle vara möjlig. Då motionen för fram tankar från kyrkfolket - viktiga att föra vidare - beslöt Rikskonventet på Förbundsrådets förslag att uppdraga till Svenska kyrkans lekmannaförbunds presidium att skriva till Sverige Radio med uppmaningen att - i motionens anda

– genom sitt programutbud visa på att 2006 är ett jubileumsår, dels för NT 1981 och dels för Den svenska psalmboken 1986.

Vid sammanträde med det nyvalda Förbundsrådet den 6 augusti 2006 uppdrogs åt förbundsordförande och förbundssekreterare att tillsammans utforma en skrivelse till Sveriges Radio angående dessa båda jubileer.

På uppdrag av Rikskonvent och Förbundsråd väddar vi därför till Sveriges Radio och dess programavdelning att på lämpligt sätt under år 2006 uppmärksamma Jubileumsåret för NT 1981 och Den svenska psalmboken från 1986.

Jönköping och Skara
den 25 oktober 2006

För
SVENSKA KYRKANS
LEKMANNAFÖRBUND

Anders Nordberg
Förbundsordförande

Margareta Jansson
Förbundssekreterare

Upprop i Lekman i kyrkan:

Under Rikskonventet i Östersund 2006 bifölls Motion nr 1 med synpunkter på programutbud och språk i SVT.

Motionärerna uppmanar kårerna att uppmuntra de enskilda medlemmarna att sända in sina synpunkter på språkbruk – svordomar m m, på utbud av program från den anglosaxiska delen av världen, och på kvaliteten i underhållningsprogram. Det uttalades att "Skriver en person räknas det som hundra synpunkter."

Förbundsrådet lämnar här ett förslag till skrivelse:

Till Sveriges television AB – SVT

105 10 STOCKHOLM

Jag vill framföra följande synpunkter på språket i era program och på ert programutbud:

SPRÅKLIG KVALITET OCH BEMÖTANDE

Det språk som används i era program innehåller ofta kraftuttryck och svordomar samt formuleringar som ger intryck av bristande respekt för samtals- och motpart och dennes åsikter. Eftersom SVT i stor utsträckning är ledare och normgivare av svenskt språkbruk inte minst för barn och ungdomar men också för oss vuxna vädjar jag om att den språkliga kvaliteten och bemötandet i era program förbättras.

UTBUD AV PROGRAM PÅ FRÄMMANDE SPRÅK

SVT:s utbud av program på främmande språk är stort och särskilt program på engelska har stor övervikt. Jag vädjar om fler program på andra språk i SVT:s programutbud.

UNDERHÅLLNINGSPROGRAM

Många underhållningsprogram är av synnerligen låg kvalitet med svordomar, invektiv, könsord och bristande respekt för medmänniskan. Kvaliteten har i flera program kraftigt försämrats och programinslagen är negativa för människor som bär på goda värderingar och som förespråkar ödmjukhet, kärlek, respekt och lyhördhet. Jag vädjar om ett förbättrat och kvalitetssäkrat utbud av SVT:s underhållningsprogram!

Ort

Datum

Namnteckning

Namnförtydligande

Adress

Fyll i uppropet och klipp ut sidan. Skicka den till Sveriges Radio (adressen ovan)

Inför nästa års 90-årsjubileum har jag plockat fram några bilder och minnen från Veras och mitt första jubileum i vårt Lekmannaförbund – Kyrkobröderna, som vi kallades då. Det var 50-årsjubileet i Västerås. Det blev ett verkligt festligt och minnesvärt jubileum. 300 ombud deltog, många med fruar vilket gjorde att vi var närmare 600 deltagare. Vid högtidsgudstjänsten predikade den ende då levande av grundarna av vårt förbund – biskopen Manfred Björkquist. (Bild 1)

Programmet var välfyllt med överläggningar, utfärder och studiebesök och med musik. Bl.a. framträdde en för jubileet sammansatt kyrkobrödrakör under kantor Ingvar Wersells ledning – Ingvar var ordförande i Västeråskonventet och alltså värd tillsammans med Västeråsören.

Biskop Manfred Björkquist predikar i Jubileumsgudstjänsten.

SÅ VAR DET DÅ Karl Erik Sundström minns.

Swedish Choral Choir, ledare Robert Ekström

Den verkliga höjdpunkten bjöd Swedish Choral Choir från Chicago på, en kör bestående av svenskättlingar med Robert Ekström som ledare. Kören framförde i Domkyrkan en mycket uppskattad konsert. (Bild 2)

Fr.v. Pastor Tielemann, mansarbetet i Väst-Tyskland, prosten Axel Palmgren, ordf. för Svenska lekmannaförbundet i Finland, E. Lund Pedersen, ordf. för LYM i Danmark, Christian Salvesen, Norge, vår ordf. Algot Tergel, Gunnar Spilling, mansarbetet i Norge samt professor Marcel Krop Holland, en av presidenterna i Kyrkligt Mansarbete i Europa.

I jubileet deltog också gäster från när och fjärran. Några syns på (Bild 3).

Utöver sedvanliga förhandlingar ägnades överläggningar om den då aktuella Kyrka-stat-frågan. Förbundet hade genom kontakt med Sveriges Kyrkliga Studieförbund (SKS) fått en egen studieplan. Den hade utarbetats av Ebbe Arvidsson och undertecknad. (Bild 4) Jag hade uppdraget att presentera den och om de två lägena talade docent Per Olov Ahrén – sedermera biskop i Lund – som pläderade för "Fortsatt samband" och redaktör Bo Swedberg som talade för "Praktisk samverkan".

Fr.v. Ebbe Arvidsson och Karl Erik Sundström

Mer om jubileet kan man läsa om i "Samlade minnen och intryck från arbetet i Svenska kyrkans lekmannaförbund – på Förbundsplanet och Internationellt" som jag skrivit. Den finns på Förbundsbutiken för 20:- kr.

Var Du som läser detta med så hör gärna av Dig till mig och berätta vad Du speciellt minns från det.

Karl Erik Sundström
Kumlevägen 20
290 34 Fjälkinge,
Tel. 044-50187.

Mailadress:
sundström.ke.vera@telia.com

Ingenjör Albert och tjänstekvinnan Matilda

Text: Britt-Louise Madsen

I slutet av 1880-talet reste den tyske maskiningenjören och hans hustru under en semester igenom Trollhättan. Paret blev så förtjust i trakten och beslutade därför att bosätta sig i området. De köpte ganska snart stora egendomar bl a Torsered och Kirten som ligger ovanför fallen. Där bosatte de sig i den vackra villan **Strömsberg* som byggmästaren Johan Dahlöf 1857 hade byggt som privatbostad till sig och sin familj.

Eduard Albert hade vistats flera år i Ryssland för att där bygga upp järnvägsnätet och de flesta broar längs den transsibiriska järnvägen. Arbetet utmed transsibiriska järnvägen gjorde Eduard Albert till en mycket förmögen man.

Albert blev naturligtvis en ansedd man i staden och väl etablerad i Trollhättan anlätades ingenjör Albert som expert vid bygget av Kung Oscars bro, som 1889 när den stod klar, skulle binda samman östra och västra sidorna av älvranden. På östra sidan ägdes nästan all mark av Trollhätte Kanalbolag och där tilläts inte någon att friköpa sin tomt. Genom tillkomsten av bron kunde många arbetare i Trollhättan köpa sig tomtmark

på västra sidan, där marken tillhörde Vassända-Naglums socken.

Mycket attraktivt blev det att köpa mark på hemmanen Arvidstorp och Kirten, som då ägdes av ingenjör Albert.

Med egen arbetsinsats kunde man bygga ett hus för 1000 kronor, till det kom endast tomtarrende som då uppgick till 27 kronor per år för ca 600 kvadratmeter. Vid byggnationen lade man stor vikt vid de sanitära förhållandena och därför anordnades det renhållningsgator, brunnar, branddammar och sköljrinntningar. Ingenjör Albert namngav kvarteren efter fornnordiska gudasagan såsom Valhall, Visbur, Idun, Yngve och Brage. Strömslund blev ett mönstersamhälle och blev ett studieobjekt för många andra samhällens egnahemsplanering. Ingenjör Albert var en stor filantrop och hade ett stort hjärta för de sämst lottade men även om han hade ett kristet sinnelag så var han inte en troende man.

1862 hade det fötts en liten flicka, som nu när ingenjören flyttade in i staden, var 18 år. Det ingenjör Albert inte visste, och ingen annan heller, var att flickan

långt senare skulle bidra till hans själs frälsning. Eftersom flickan kom från en mycket fattig familj som bodde utanför staden, i Rörmåa (Rörmaden) som det kallades, där det inte fanns några kristna traditioner utan där det tvärtom förekom både svordomar och dryckenskap i stor utsträckning var det inget som tydde på att deras vägar skulle komma att mötas.

Flickans namn var Sara Matilda Andreassdotter. Som ung flicka arbetade hon som piga på ett jordbruk i "Gustava" hos "Greven i Skogssäter". Ingen riktig greve utan en dryg, självgod bonde som av folk hånfullt kallades "Greven". Matilda arbetade pliktroget och samvetsgrant och blev med tiden en duktig kokerska och en skicklig finsömmerska.

Hon träffade så småningom sin blivande man, Anders Erlandsson. Han var en duktig smed men eftersom ekonomin var skral, beslutade de tillsammans att han under en period skulle resa till Amerika för att tjäna pengar. På så sätt skulle han kunna gifta sig med sin "Tilda" som hon skulle komma att kallas hela livet. Han reste iväg och för att hålla kontakt utan

Taborkyrkan, Strömslund

att det skall belasta Tildas lilla lön kommer de överens om att hon ska skicka ofrankerade brev och så ska Anders lösa ut breven.

1895 kommer Anders hem och de gifter sig. 1888 får de sitt första barn. Lyckan blir kortvarig. Lille Viktor drunknar i familjens brunn och under en tid är det sorgen som präglar familjen. I slutet på 1800-talet var det hårda livsvillkor och livet måste gå vidare. I tät följd föds sedan fyra barn, Karl, Terese, Ester och Erik. Lyckan blir dock inte långvarig nu heller. 1899 när äldste sonen, Karl bara är nio år dör hans pappa Anders endast 37 år gammal och Tilda blir änka med fyra barn. Det behövs inte mycket fantasi för att förstå hur livet blev för familjen. Hungern är en ständigt närvarande gäst och Tilda sliter hårt för att hålla liv i sin familj. Många är de dagar som man blir helt utan mat.

Tilda, nu 37 år gammal har sedan länge varit med i en liten bönegrupp som träffas hemma hos varandra för att be. Bönegruppen blir Tildas "vattenhål" där hon finner styrka och harmoni. Gruppen låter höra tala om sig och fler och fler söker gemenskapen och man börjar så småningom fundera över möjligheterna att bygga sin egen kyrka. Det verkar vara en omöjlighet men Gud hör bön och ingenjör Albert blir utan att själv förstå det, ett verktyg i Guds plan. Ingenjör Albert skänker tomtmarken till gruppen och efter många arbetstimmar och slit står den till slut där, stolt på sin höjd - Taborkyrkan är ett faktum.

Tilda får mer och mer bekymmer med ekonomin och till slut inser hon att skall barnen och hon överleva så måste något drastiskt hända. Hon behöver en fast inkomst så att hon kan känna sig trygg och inte behöva bekymra sig för barnen.

Många och långa stunder tillbringar Tilda på sina knän inför Gud och till slut tar hon mod till sig och söker arbete som extrahjälp i köket hos ingenjör Albert. Lyckan är gränslös när hon får besked att jobbet är hennes. Det första Tilda säger

är "Nu behöver vi inte dra in på tiondet till Gud"

Tilda blir en uppskattad anställd och det blir mer och mer tid hos ingenjören och hans familj. Hon får glädje både av sin kokkonst och sin skicklighet som sömerska och många är de skjortor som hon för hand syr till ingenjören.

Hemma håller den nioårige Karl ställningar och sköter sina småsyskon Terese 7 år, Ester 5 år och Erik, inte ännu två år. Karl är orolig och en dag tar han sin mamma avsides. Han har hört talas

om att fattiga familjer säljer sina barn. Han ber sin mamma att om möjligt låta dem komma till samma familj om hon måste sälja dem. Tilda försäkrar att ingen av dem någonsin ska säljas utan de ska hjälpas åt och tillsammans ska de hålla ihop familjen.

Barnen växer upp och Tilda arbetar hos ingenjör Albert.

Hon gör ofta ingenjören små extratjänster.

Vid ett tillfälle rustas det till bankett på Strömsberg. Ingenjören vill krydda eget brännvin och Tilda får i uppdrag att skaffa Johannesört som ska finnas på Hunneberg. På sin lediga dag går hon den långa vägen, nästan ett par mil, till Hunneberg. Hon har ingen aning om hur växten ser ut och vart den finns. Hon gör som hon alltid gör när hon behöver hjälp, hon böjer sina knän ute i skogen och hon finner det hon söker. Hon går de två milen hem igen och lämnar örten till en tacksam ingenjör Albert.

En tid därefter kallar Ingenjör Albert till sig Tilda på kontoret. Tilda blir rikligt belönad för turen till Hunneberg. Där får Tilda ta emot dokument som visar att Tildas hus nu ligger på friköpt tomt.

Tilda belönas allt oftare och när Ester skall konfirmeras står ingenjör Albert för hela utstyrseln, klänning, underkläder, skor, strumpor, kappor och hatt och av allra finaste kvalitet. Dessutom sitter hela familjen Albert på första bänk i kyrkan vid konfirmationen. En stor heders-

betygelse för den enkla tjänstekvinnan Matilda.

Åren går och ingenjör Albert blir en gammal man. Året är 1924 och en dag får Tilda höra att ingenjören ligger allvarligt sjuk. Gud uppmanar henne att göra ett sista besök men Tilda tvekar. Hon känner att ingenjören tillhör en alltför hög samhällsklass för att hon ska våga tränga sig på vid ett sådant tillfälle. Gud ger sig inte och till slut klär Tilda sig i sina bästa kläder och ger sig av till Strömsberg. Hon knackar på och blir insläppt i hallen av en stram "butler". Hon frågar om hon kan få tala med ingenjören. Butlern går iväg för att höra sig för om det passar. Jodå Tilda är välkommen in till ingenjören. När hon stiger in i rummen där den sjuke ingenjör Albert ligger säger han: "Jag har väntat på Tilda och jag vet vad Tilda vill – och jag vill till himlen." Tilda frågar om hon får böja sina knän och be för honom och hon böjer sig ner vid hans säng och tillsammans knäpper dom sina händer. Tilda ber sin Gud att han ska ta emot ingenjör Albert och vara med honom under hans sista dagar. Det blir en stor stund för båda och till slut ber Tilda om Guds välsignelse och tackar för sig och går.

1951 när Tilda är nästan 89 år gammal är hennes dagar räknade. Hon somnar stilla in i sitt hem och hennes resa är slut. Kvar på köksbordet ligger, som alltid, Bibeln uppslagen. Tildas kompass, alltid nära till hands för att visa vägen. En tid innan frågade hon sin dotter, Ester: "Tror du att jag har några kärvar i himlen, Ester." Ester lugnar sin gamla mamma. Hon hade ju fyra frälsta barn som hon vunnit för Gud. Dessutom fick hon vara ett Guds sändebud och till slut visa ingenjör Albert vägen fram till himmelens port.

*Faktaruta

ALBERT Hotell, Strömsberg
KÖK *HOTELL* KONFERENS
0520-129090

Numera drivs Ingenjör Alberts Strömsberg som restaurang och konferenshotell.

Från hotellet har du utsikt över vattenfallen och staden Trollhättan. Alla rum har egen balkong eller terrass.

Alberts kök tillagas maten inför öppen ridå. Här kan du se vilka hemligheter man tar till för att få din mat att smaka så gott.

Ett utflyktsmål som varmt kan rekommenderas för den som vill njuta lite extra.

VÅRT ARV

VÅR KRISTNA TRADITION

VÅR SVENSKA KYRKA, I VILKEN DU OCH JAG FÅR VARA EN DEL.

Del II, 1300 – 1500 tal

Fyrtio år gammal fick Birgitta Birgersson sina första himmelska uppenbarelser och vi vet att hon blev en central figur under trettonhundratalet inte bara i Sverige utan vida omkring i Europa. I en uppenbarelse kallades hon 1344 att vara "Kristi brud och språkrör". I sina drömmar och syner talade hon med änglar och med Jesus själv. Några uppenbarelser antecknade hon själv men de flesta antecknades av en munk som följde henne även när hon senare flyttade till Rom. År 1346 fick Birgitta Birgersson från kung Magnus Eriksson ta emot kunglig egendom i Vadstena i syfte att grunda ett nunnekloster där. Tre år därefter, 1349, begav sig Birgitta till Rom. År 1350 drabbades Sverige av digerdöden vilken skördade näst intill 40 procent av Sveriges befolkning, ca 200 000 av totalt ca 500 000 invånare. Birgitta som då befann sig långt utanför Sveriges gräns fick senare eller år 1370 påvens tillstånd att grunda "*Den heliga frälsarens orden*" vilket ledde till klosterbygget i Vadstena. Trots vistelsen utomlands bestämde hon i detalj hur allting skulle vara inte bara i klostret utan också i klosterkyrkan i Vadstena. Birgitta avled 1373 i Rom. Hon fick aldrig se klostret som stod färdigt först 1384 "Birgittinordens kloster" och inte heller fick hon se kyrkan. I klosterkyrkan kan vi i dag se den heliga Birgittas relikskrin. Birgitta helgonförklarades 1391.

Kyrkans utvecklades starkt nästa århundrade, under 1400-talet och domkyrkan i Uppsala stod färdig 1420. Vi fick en stark kyrkoledare i Jakob Ulvsson som blev ärkebiskop 1470 och som förblev Svenska kyrkans ledare under 45 år. Sju år efter Ulvssons tillträde till ärkebiskopsämbetet eller 1477 gav kyrkomötet och påven tillstånd till grundandet av ett universitet i Uppsala, det första universitetet i Skandinavien. Den första tryckpressen i Sverige infördes av ärkebiskop Jacob Ulvsson 1483. Den heliga Birgittas uppenbarelser "*Revelationes*" gavs ut på latin 1492.

Svenska studenter hämtade kunskaper

vid utländska universitet och kloster. Hantverkare, konstnärer och tiggarmunkar vandrade på våra vägar och vi kan se spår av dem i våra byggnader och i konstverk. Vi var inte så isolerade som avstånden ned till kontinenten kunde ge anledning att förmoda. Vad som hände i söder märktes snart i norr. I Örebro föddes 1497 Olov Pettersson som var son till en smed och som kom att bli reformationens förste representant i Sverige mer känd under det latiniserade namnet Olaus Petri.

Vid 1500-talets ingång hade länge starka stämningar spetsats till i en konflikt som till en början kunde tyckas obetydlig men som rörde alltmer brännbara ting. En munk och lärare (professor) i Wittenberg i Tyskland, som vare sig var känd eller hade någon speciell ställning i kyrkan, hade i all ödmjukhet anhängit om att få debattera vissa frågor om avlaten och syndernas förlåtelse. Detta hände 1517 och mannen var förstås Martin Luther som ju också uttalade skarp kritik mot flera av den katolska kyrkans lärosatser, lärosatser som enligt Martin Luther stred mot bibeln. Ett år dessförinnan, 1516, hade Olaus Petri skrivit in sig som elev vid universitetet i Wittenberg. Bara några år senare hade följderna av händelserna kring Martin Luther vuxit till i sådan omfattning, att den tyske kejsaren vid en riksdag i Worms vid Rhen, dit han hade kallat alla andliga och världsliga furstar i Europa, kände sig tvingad att ta upp fallet. Från att ha varit en akademisk lärare i en småstad utvecklades Martin Luther till en politisk ledargestalt. Tio år senare eller 1527 kom Olaus Petri att spela en huvudroll i händelser, som avgjorde vårt lands historia. Dessförinnan eller 1524 utnämnde kung Gustav Vasa Olaus Petri till präst i Stockholms domkyrka och Olaus Petri tilläts predika den "*lutherska läran*". Två år därefter eller 1526 är Olaus Petri och den evangelisk lutherska reformatorn Laurentius Andrae färdiga med sin översättning av "*Nya Testamentet*".

Riksdagen i Västerås 1527 blev ett svenskt Worms och mer än så. Huvud-

personen vid Västerås riksdag var den 31-årige Gustav Vasa, sedan fyra år tillbaka med katolska kyrkans godkännande konung av Sverige. Detta var det segerrika slutet på den frihetsrörelse som han hade varit ledare för. Mycket pengar hade striderna kostat och i sitt sällskap i riksdagen hade Gustav ett ombud för de tyska fordringsägarna i Lübeck. Statens affärer var urusla och inom landet rådde strid och tvist, inte minst på grund av den "nya läran". Kyrkan var splittrad. Endast två biskopar hade infunnit sig i Västerås. En av dem var den 63-årige linköpingsbiskopen Hans Brask. Han hade gett Gustav Vasa sitt stöd om också med den dolda reservationen att härtill var han "*nödd och tvungen*". Ärkebiskop Gustaf Trolle hade flytt. Biskop Brask kämpade in i det sista mot den "*nya läran*". Från sitt tryckeri i Söderköping hade han skickat ut skrifter mot Olaus Petri och hans vänner. För dem som nu samlades i Västerås kunde domkyrkan med sina borgfasta murar och sitt guldskimrande altare kanske framstå som en synlig påminnelse om makt och styrka. Men kyrkan var i själva verket svag. I Rom hade vandallerna skövlat och bränt. Därifrån var för stunden inte mycket stöd att förvänta. I Danmark hade reformationen just segrat. Liksom det i Worms stått en debatt inför myndigheterna mellan Martin Luther och en representant från påven, utkämpades också i Västerås en strid i ord mellan Hans Brask och den 34-årige Olaus Petri. Striden slutade med att Olaus Petri segrade. Olaus hade förmånen av konungens stöd. Riksdagen genomförde reformationen i Sverige. Samma år, 1527, gick biskop Brask i landsflykt och dog ett år senare eller 1528.

Nu stod kyrkan i Sverige på egna ben. Vid kyrkomötet i Örebro 1529 tog man bort flera helgondagar. Olaus Petris bror, Laurentius Petri, valdes 1530 till ärkebiskop och det första svenska psalmbåget trycktes. Olaus Petri gav ut "*Den svenska mässan*", vår första svenska kyrkohandbok med ordningar för alla slags gudstjänster. Den latinska mässan förbjöds i Stockholm. Vår Svenska kyrka klippte av banden med Rom år 1535.

Den nyvunna friheten var fylld av risker. Varifrån skulle vi få tillflöden av bildning och andliga impulser? Våra förbindelser med klostren var avbrutna och inga munkar eller lärde sökte sig till Sverige. Men vi stod inte helt ensamma i reformationen. Europa var delat och fortfarande hölls dörrarna öppna till de evangeliska länderna och deras kyrkor. Svenska studenter fortsatte att resa söderut men nu till protestantiska universitet.

Den första reformatiska evangeliboken med texter ur bibeln ordnade efter kyrkoåret samt "En liten bönbok" publicerades 1544. Vid en andra riksdag i Västerås samma år togs nästan alla den romersk katolska kyrkans seder och helgdagar bort.

Laurentius Petris kyrkoordning kom ut 1571 och den fick stor betydelse både kyrkorättsligt och liturgiskt. Mycket av den "*katolska liturgin*" behölls.

Johan III gifte sig med Katharina Jagellonica 1576 och Johan anslöt sig därmed också till den romersk katolska läran. Vid riksdagen i Stockholm 1577 tvingade Johan det protestantiska prästerskapet att acceptera den reformkatolska kyrkoordningen – "*Röda boken*". Johan III återgick emellertid till den lutherska läran 1579 sedan Rom vägrat tillmötesgå hans krav på återinförande av katolicismen i Sverige.

Kung Johans efterträdare på tronen, Karl IX, kallade 1593 drygt 300 präster att delta i ett kyrkomöte i Uppsala – "*Uppsala möte*". Vid detta möte fastslogs officiellt att "*den Heliga skrift är enda rättesnöret för människans tro och att den svenska kyrkan är evangelisk luthersk*". Mötet förklarade enhälligt att man ska "*förbli vid Guds rena och saliggörande ord*" såsom det är förklarat i de tre äldsta trosbekännelserna och i Augsburgska trosbekännelsen; Confessio Augustana. Kyrkan antog den Augsburgska bekännelsen som luthersk bekännelseskraft och därmed avvisades såväl katolicismen som calvinismen. Man förbjöd den reformkatolska kyrkoordningen "*Röda boken*" som infördes av Johan III år 1576 och man beslutade återgå till Laurentius Petris kyrkoordning av år 1571.

Hårda straff infördes för dem som hyste någon annan tro eller utövade någon annan religion. Alla romersk-katolska be-kännare utvisades från Sverige. De sista katolska prästerna måste lämna Sverige 1595 och året därefter 1596 tvingades Birgittasystrarna i Vadstena lämna landet. Flera kvarvarande katoliker avrättades och kyrkans band till staten blev allt starkare.

Uppsala möte hade gjort upp med det förflutna och lagt grunden för ordningar som skulle gälla för framtiden. Svenska folket fick nu uppgiften att vårda sig om den kyrka som de hade skurit av från Rom. På så sätt men ändå senare växte en folkkyrka långsamt fram.

I nästa nummer av Lekman i kyrkan ska vi följa Kyrkans utveckling och värld under 1600-talet och framöver.

Anders Nordberg - Förbundsordförande

Olaus Petri gav ut "*Svenska songer och wjsor*" år 1536 vilken sju år senare 1543 fick titeln "*Then svenska psalmeboken*". Ett år därefter 1537 utkommer en översättning av Luthers "*Lilla katekes*".

Den första kompletta svenska bibelöversättningen "*Gustav Vasas bibel*" med gamla och nya testamentet jämte apokryferna gavs ut 1541. Bakom bibeln och bibelöversättningen stod Laurentius Petri som utgick från Martin Luthers tyska översättning och den latinska Vulgataöversättningen. Den svenska kyrkohandboken fick också nu officiell ställning.

Olaus Petri gick ur tiden 1552 och hans bror Laurentius Petri stod kvar som den store kyrkliga ledaren som försvarade kyrkan mot det Calvinistiska inflytande som stöddes av Gustav Vasas efterträdare, Erik XIV.

Erik XIV efterträdades år 1568 av sin halvbror Johan III som gav ut "*Liturgia suecanae ecclesiae*" eller den s.k. "*Röda boken*". Johan försökte genom utgåvan smälta samman den romerska mässan med den svenska mäsas upphovsman var Olaus Petri.

KÅRNYTT

”Trio med tre Herdar”

Österlens lekmanakår

Kåren ligger i hjärtat av Österlen i Skåne, där vi just nu har en underbar vårdag med utslagna vårblommor och vårsol.

Österlens församlingskår bildades 1938 och har snart verkat i 70 år och har ett 50-tal medlemmar. Kåren alternerar mellan kontraktets olika kyrkor och då tjänstgör församlingens präst och kantor vid vespren i kyrkan. Därefter blir det kaffe i församlingshemmet, där det ofta kårens engagerade damer som ställer upp med kaffe och hembakat. Efter det är det underhållning i form av föredrag, sång och musik av olika slag, där det ofta kommer fram lokala sångare och musiker.

Kåren har ca 8 sammankomster om året och kan glädjas över stor tillslutning. Även medlemsantalet är ökande. En underhållning som var mycket uppskattad var ”Trio med tre herdar”. Det är tre präster från Kävlinge som verkligen gjorde succé. Det blev mycket applåder och extranummer.

Vid den välbesökta vespren i februari underhöll frälsningsarmén sånggrupp från Ystad. Det var önskesånger i form av allsång och det blev mycket uppskattat.

Vid årsmötet efteråt blev det omval för platserna i styrelsen. Till ordförande valdes Rudolf Jönsson Sandby, Vice Ann-Margreth Björk, Kass Malte Andersson Hammenhög, Sekr. Elsa Lundström, Borby.

Ett stort tack riktades till ordförande Rudolf Jönsson för allt arbete som han lägger ner inom kåren.

Då flera kårer läggs ner eller ör vilande hoppas vi att Österlens lekmanakår skall fortsätta sitt arbete och önskar den lycka till

Många Österlenhälsningar
Sekr Elsa Lundström

Luleå stiftskonvent höll sitt årsmöte i Hortlax församling den 14 april.

Efter sedvanliga årsmötesförhandlingar talade kontraktsprosten Peder Jonsson (nyutnämnd domprost i Luleå) om den tid i kyrkoåret där vi just befann oss, mellan påsk och pingst.

Två pelare i kyrkan.
Han utgick från Joh 7

... ur hans inre ska flyta strömmar av levande vatten ... och påminde oss om att Gud använder oss för sin skapargärning och om vi tror på Gud ska **strömmar av levande vatten** rinna genom oss och livsströmmen kanaliseras genom oss.

Till ordförande valdes Karin Persson, till sekreterare Gunnar Toreman och till kassör Allan Lundström. Samtliga omval.

Karin Persson
Ordförande

KÅRNYTT

Stiftskonvent i Vinberg

Göteborgs stifts lekmannaförbund har haft sitt stiftskonvent i Vinberg med Vinberg-Stafsingekåren som värd. De tillresande systrarna och bröderna välkomnades med kaffefrukost, som kyrkorådet bjöd på. Kyrkoherde Sten-Göran Lundmark ledde tillsammans med Tore G Olofsson den inledande mässan.

Huvudtalare var kontraktsprosten Stellan Oltéus, som talade över Kyrkokåren och Kyrkokroppen. Med utgångspunkt från Romarbrevet, Korintierbrev och Kollosserbrev gav han församlingen uppbyggelse för deras lekmannainsatser i stiftet.

Efter föredraget avnjöts en god lunch i församlingshemmet.

Årsmötet genomfördes utöver förhandlingarna som ett samtal med kårföreträdarna, där de talade om glädje- och sorgämnen i kårerna.

I samband med kyrkoherdens avslutning av dagen, så överlämnades till alla deltagarna boken av Ingemar Carlsson om Olof von Dalin, som fötts i Vinberg

Stiftskassören

Inga Lisa Börjesson

Stellan Oltéus i talarstolen

Klipp ur vårterminens program i Mikael's Församlingskår, Örebro. Kanske kan det vara tips till programpunkter även i andra kårer

Möte mellan generationer var rubriken för att trivsamt möte mellan församlingskårer och en grupp konfirmander. Ämnet för konfirmanderna den kvällen var Kärleken till medmänniskan. Kvällens inledande andakt utgick från berättelsen om den barmhärtige samariern. Sedan blandades unga och äldre i små grupper. Varje grupp fick ett ark kartong och tillgång till gamla tidningar och tidskrifter. På den ena halvan skulle grupperna klistra bilder som symboliserade kärlek till medmänniskan. På den andra halvan skulle bilder som symboliserar hat och ondska klistras.

Det resonades, klipptes och klistrades med liv och lust. Generationsgränser suddades ut. Alla tänkte ganska lika. På den onda halvan hamnade bilder om krig, våld, kvinnoförtryck och mobbing. På kärlekens sida fanns brudkort, rosor, mamma-barn, hjälpsamma händer och tungt och slitsamt arbete som utfördes för andra insamlingar till välgörenhet m.m.

Både yngre och äldre uttryckte att kvällen hade varit positiv. Det kändes fint att få lära känna konfirmanderna litet. Tyvärr är nog samarbetet för litet mellan olika grupper som arbetar i församlingen.

mycket lyckad kväll under ledning av församlingen organist Karl Wikenstahl. Önskemålen var många och sångarglädjen stor. Speciellt trevligt var det att kören från församlingens finskspråkiga verksamhet deltog. Numren i den finskspråkiga psalmboken överensstämde med den svenska psalmbokens nummer. Det blev alltså tvåspråkig lovsång. Lovsång förenar!

Högmässa på Maria Bebådelsedag

Vid högmässan medverkade en grupp ur Församlingskåren. Bl a framfördes en parafras över evangelietexten. Där gavs en bild av den miljö som jungfru Maria levde i, hur den tidens familjebildning såg ut, hur det politiska och religiösa läget var. Gruppen försökte också tänka sig on i Marias situation och hur hon kunde ha känt och tänkt. Allt mynnade ut i Marias tro på Guds löften till sitt folk. Den Herren kallade till uppdrag i sitt rike får också ledning och kraft till uppdraget. Vi får därför stämma in med Maria "Jag är Herrens tjänarinna." Må det ske med mig som du har sagt"

Rode Nyhlén

En grupp deltagare i högmässan på Maria Bebådelsedag

KÅRNYTT

Landskrona lekmanakår

Norra Skrävlinge kyrka den 14 aug - fullsatt kyrka

Vid stiftskonventet i år uppmanades vi i kårledningen att bidra med information om kårens arbete. Varje kår har sina arbetsmetoder och möjligheter att framföra sitt budskap. Det finns inget, som är rikstäckande, men det är också bra med idéer att arbeta vidare på. Det du känner som är viktigt och intressant kan vara tull hjälp och inspiration för andra kårer.

Här är något som vi har arbetat med

Sommaren skall vara en tid för avkoppling och semester har vi lärt oss. Men många äldre är lika ensamma då som på övriga delen av året. I vårt kontrakt (Rönneberga) har vi sedan elva år tillbaka haft **Kyrkoturer** tio onsdagar med början vid midsommar. Turerna går till förutbestämda kyrkor i kontraktet (ordnas av kontraktsprosten) och kvällen inleds med en veckomässa varefter vi får en kortfattad historik om kyrkan och allt avslutas med en enkel kaffestund i det gröna eller i församlingshemmet. Det blir en liten semester för dem som sitter hemma och har svårt att komma ut.

Varje år har staden en **Karneval** på tre dagar och då har vi ett bokbord i närheten av kyrkan. Här ges information och delas ut läsvärt om kyrkans arbete. Det

uppskattas och många kommer för att ta del av vårt utbud. Vi säljer också material från vårt bokbord i kyrkan. Det är viktigt att medverka vid de arrangemang som kommunen anordnar. Det är vår bästa reklam att synas då det myllrar av folk på stan. Låt oss slippa höra att "ni arbetar bara några timmar på söndagen" Det är inte riktigt och det skall vi bevisa.

Karnevalen avslutas alltid med en **Karnevalsgudstjänst** på söndagen som samlar över 300 deltagare och då hjälper vi till på olika sätt. Det är en värdig

avslutning på festen. Idagens kyrka med reducerad ekonomi är det viktigt att alla hjälps åt för att der med minska det anställdas arbete. De kan ägna sig åt viktigare göromål. Vi har alla fått Guds gåvor att använda på bästa sätt i församlingens arbete och det finns mycket som vi kan göra. Alla har vi någon specialitet.

Vi är **Sofia-värddar** i vår huvudkyrka varje vardag. Kyrkan är öppen för besök och andakt mellan kl. 11.00 – 16.00 och många kommer in för en stilla stund. Det är viktigt i dagens jäkt och oljud att finna en plats för lugn. Kyrkan skall alltid vara öppen för att ge tröst i svåra situationer. Vi kan kontakta präst eller diakon om så önskas.

I kyrkan finns ett bokbord som vi sköter. Här kan man köpa religiös litteratur, kort, enklare smycken, CD-skivor, enklare leksaker, ikoner, etc., och informationsmaterial om kyrkans arbete. Denna verksamhet är uppskattad av besökarna som också kan få lite historik om kyrkan.

Skolavslutningsdagen har många gånger varit stökig där tyvärr alkohol kommer in i bilden. Då är vårt församlingshem öppet och vi serverar enkel mat för dem som nattvänder där en del av oss också medverkar. Det är också en plats dit polisen kan komma och ge information om den hjälp de önskar.

28 juni ifjol Barsebäcks kyrka. Kaffé utanför församlingsgården

KÅRNYTT

Ungdomar som missat bussen eller vill hem kan också få hjälp. Där finns också präst, diakon och pedagog närvarande. Många av våra medlemmar är **Kyrk- eller Gudstjänstvärdar**, förare av vår kyrkbuss, hjälp vid **soppluncherna**, Guidning i Sofia-Albertina kyrka, delaktiga i det **Internationella arbetet**, i **besöksgruppen** mm samt i övrigt dr det behövs en hjälpande hand. Skulle vi utbli så märks det att vi saknas

Utnyttja media så att man kan läsa om era åtaganden och er verksamhet. Notiserna om möten kostar bara Kårrådet insändare. Vi lyckas alltid få referat i de två lokala tidningarna. Tala med redaktionen. Det ger ofta mer då de kontakter er vid större arrangemang som kan vara av intresse

Vi tidning "Lekman i Kyrkan" skall också bli mer informativ och spegla verksamheten i olika kårer och delar av vårt land. Du i Kårrådet uppmanas att sända in upplysningar om och referat från din kår. Det ger kanske inspiration för andra kårer att hitta lämplig verksamhet. Kontakta närliggande kårer för visst samarbete. Det ger mycket och Din egen kårs arbete blir inte så betungande.

Lilla Hariie kyrka - kaffe på kyrkbacken

Landskrona 19 maj, 2007
Erik Bergkvist

Årsmöte Svenska Kyrkans Lekmannaförbund i Härnösands Stift

Från skilda delare av Härnösands stift samlades representanter för stiftets lokalavdelningar av Svenska Kyrkans Lekmannaförbund till årsmöte i Heliga Ljusets kyrka i Torvalla den 21 april. I Härnösands Stift finns ett antal lokala underavdelningar, kårer av Lekmannaförbundet.

Årsmötet inleddes med gudstjänst i kyrkan, varefter förhandlingar vidtog i församlingssalen.

Mötesordförande Hugo Bolin,
Sundsvalls församlingskår

Ordförande Fritz Pettersson från Örnköldsvik hälsade deltagarna välkomna. Till mötesordförande valdes Hugo Bolin, vice ordförande för lekmanakåren i Sundsvall. Ordförande för Frösö församlingskår, Birgitta Öhr utsågs till årsmötets vice ordförande.

I förbundets årsredogörelse erinrades särskilt om fjolårets stora begivenhet nämligen Lekmannarörelsens Rikskonvent som ägde rum i Östersund, 4-6 augusti. Frösö församlingskår i samverkan med Härnösands stifts lekmannaförbund stod för värdskapet för detta celebra evenemang. Strålände sol, många deltagare och ett välfyllt program gjorde riksmötet till en mycket uppskattad och

minnesrik händelse. Sundsvalls kammarkör under ledning av Kjell Lönnå gjorde ett bejublat framträdande på Storsjöteatern i Östersund. I Frösö kyrka medverkade kyrkoherde Göran Modén med ett medryckande föredrag och Sommarkyrkans ungdomar medverkade med sång och musik. En storslagen upplevelse var konventets sändningsgudstjänst i Östersunds stora kyrka där Biskop Tony Guldbrandzen ledde mössan och predikade. Ett uppskattat programslag utgjorde ett besök på Persåsens centrum träkonsthantverk.

Styrelseval företogs, varvid Fritz Pettersson omvaldes som ordförande för 2007. Som vice ordförande omvaldes Hugo Bolin. Juhani Ahonen, Frösön, omvaldes för fortsatt uppdrag som kassör. Vid val av övriga styrelseledamöter omvaldes Karin Liljevall och Gunnar Åström, båda hemmahörande i Sundsvall. I styrelsen kvarstår med fortsatt mandat Ulla Pehrson, Järved, som sekreterare samt Åke Mähler, Själevad. Årsmötet fastställde en budget på 40 000 för år 2007.

T.v. Åke Mähler och Bertil Pehrson, Örnköldsvik
Efter en stärkande måltid i Brunflo församlingssgård avslutades dagen med att diakon Anna Merkander från Svenstavik gav en medryckande skildring i ord och bild av ett besök i Peru, där Svenska Kyrkans Mission (SKM) och Lutherhjälpen stöder ett lokalt hjälpprojekt i samverkan med bl a Katolska Kyrkan

Herbert Sjödin
Östersund

Strömmar av levande vatten ...

Lekmannaförbundets tema under år 2007 och 2008.

Den 5-6 maj inbjöd Ideellt forum till Idédagar kring idealitet och frivillighet i Öjebyn (Piteå landsförsamling). Medlemmar i församlingskårer samt andra församlingsbor hade möjlighet att lyssna till föredrag av kyrkoherden i Gammelstads församling, Ulla-Lena Bäckman (Låt oss drömma ... en stund!), att få ta del av Troendegruppens vårkonsert, att delta i en glädjefest i tematämna samt att välja mellan 20 seminarier med omväxlande innehåll. Sammanlagt 130 personer deltog.

Ulla-Lena Bäckman nämnde bl a att ett frivilligt åtagande ska kännas meningsfullt/angeläget, vara begripligt (hänga ihop med det andra gör) samt

Kommunikation är viktig och prästen får vara skarvsladd mellan anställda och frivilliga. Uppmuntran får inte glömmas bort, även om det inte blev som vi tänkt oss. *Ambassadörer för Guds rike*, ett projekt som engagerat mer än två hundra personer i församlingsarbetet i Vindelns församling. Här har diakonen Birgit Hedman och kyrkoherde Marie-Louise Marsjögård genom "fingertoppskänsla" väckt många församlingsbors intresse av att ta ansvar för en kortare eller längre tids engagemang i församlingsarbetet.

Vill du ha en uppgift? Tryck på knappen! Volontärbyrån i Stockholm hjälper frivilligorganisationer att ta tillvara det ideella engagemanget. Ulrika Erksell berättade om den verksamhet som sedan starten 2002 med stöd från Stockholms stad förmedlat över 10 800 kontakter till 673 organisationer och stiftsadjunkt Bertil Johansson, ansvarig för idédagarna, meddelade att Kyrkostyrelsen avsatt pengar under tre år för att öppna vägar till delaktighet, Volontärbyrån i Svenska kyrkan.

Ingrid Hägglund,
Sankt Olaus församlingskår
fliken Idealitet och frivillighet.

Öjebyns kyrka

vara hanterbart (vad orkar vi? vad är möjligt?). De anställda bör göra "det som inte är roligt" - de har ju lön för sitt arbete - medan de frivilliga får välja att göra det var och en upplever som meningsfullt.

Om du vill veta mer och om din församling vill vara med tag kontakt med Bertil Johansson eller gå in på Luleå stifts hemsida och läs om projektet under

www.svenskakyrkan.se/luleastift/frivillighet
bertil.a.johansson@svenskakyrkan.se
tel 090-18 20 50

För lekmannaförbundets tema *Strömmar av levande vatten* ansvarade Karin Persson tillsammans med prosten Sigvard Spinnell. Källan med friskt vatten är en symbol för Gud och strömmar av levande vatten önskar vi ska prägla församlingssamfundet, förkunnelsen, ja, hela vår kyrka. En källa som sprider glädje och kärlek och där Guds Ande ska få vara verksam. Läs gärna Joh 7:38.

Seminarium med samma tema kommer att finnas med vid Ideellt forums idédagar i Södertälje den 12-14 oktober. Välkommen att vara med då!

Bland övriga seminarier kan nämnas:

***Att vårda församlingens frivilliga
Kanske du?!***

Pröva predika!

***Ledarrekrytering och ledarutveckling i
Alphagrupper***

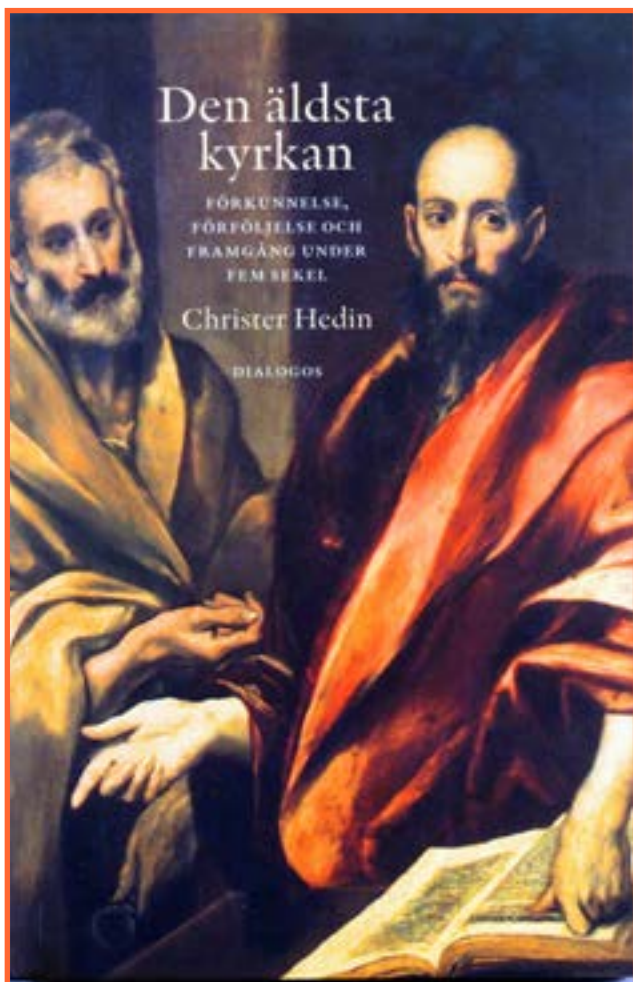
Delaktighet i gudstjänst

Psalmer i 2000-talet

Ung musik i kyrkan m fl.

Som du förstår var det svårt att välja ämne.

Karin Persson
Ordf i Luleå stiftskonvent

Den äldsta kyrkan

Förkunnelse, förföljelse och framgång under fem sekel

I den äldsta kyrkan beskriver Christer Hedin de faktorer som gjorde att kristendomen nådde sådan framgång trots de hårda förföljelser som drabbade de kristna till en början lokalt men efter hand i form av riksomfattande försök att utrota den nya religionen.

Boken kastar också ljus över de frågor som diskuteras i Da Vincikoden och reder ut vad som verkar rimligt eller orimligt eller osannolikt av det som där påstås vara vetenskapligt bevisat. Christer Hedin är religionshistoriker och universitetslärare i Stockholm och har givit ut bland annat *Islam i samhället*, *Abrahams barn* och *Islam i Västerlandet*.

Den äldsta kyrkan
Christer Hedin
Dialogos Förlag
ISBN978-91-7504-194-0
207 sidor, hft
Ca-pris 265,- inkl. moms

Hjärngympa För Kyrkans Lekmän

"Kluriga Krysset" - Lös uppgiften och ha chans att vinna en mjuk och mysig fleecepläd eller en varm schal med vårt förbunds logga diskret broderad

Dragning vid förbundsrådets möte i november och vinnarna presenteras i Lekman i kyrkan nr 4.

Lycka till och kom ihåg det är inget vanligt korsord

1	2
3	4

Vågrätt 1

Förfallen liten byggnad

Lodrätt 2

Vilt svenskt kattdjur

Vågrätt 3

Nötkreatur som ger mjölk

Lodrätt 1

Har den varit som har blivit frisk

Skicka in lösningen på "Kluriga Krysset" senast den 1 august 2007 till Lekman i kyrkan, Redaktionen, c/o Madsen, Rådhusgatan 81, 831 45 Östersund. Märk kuvertet med "Kluriga Krysset".

Glöm inte att skicka med det lösta krysset

Namn

Adress

Postnummer och ort.

Telefon

(Klipp ut och skicka in)

Till kyrkan på söndag

Domprost Anders Alberius, Skara

I våras hölls en diskussionskväll i Skara. Biskop Erik Aurelius debatterade bibeltolkningar med en lektor, som läst Bibeln flera gånger och hade en rad frågeställningar. En av dem var hur man kan lita på berättelserna i Bibeln som inte skrivits ner direkt när det hände, som en dagstidning alltså.

Min svärfar i Skåne hade just dött 96 år gammal. Han såg dåligt och gick allt sämre. Men han hade ett fantastiskt minne. Han kom kanske inte ihåg vad som hade hänt igår, men vad som sagts och av vem förr i tiden visste han precis. Jag tänkte på det efter diskussionskvällen.

Nya testamentet

NT började skrivas ner 25-30 år efter det att Jesus dödats på korset. Den sista boken som skrevs var Johannesevangeliet ca 60 år efter Jesus död. För 60 år sedan var alltså min svärfar 35 år och han visste mycket väl vad som hände då, omkring 1945. Han hade minnen från 20-talet och framåt.

Skulle nu något sådant skett att någon som sa sig vara Messias gick omkring i landet, predikade, botade sjuka och gjorde gott, så kan man inte 30-40 år efter hitta på vad som helst om det.

Det finns folk som minns hur det var. Det betyder att det finns en historisk trygghet i NT:s berättelser. Dessutom vet vi att lärjungarna långt tidigare började att samlas till mässa och gudstjänst, såsom Jesus anvisat.

Av- och påkoppling

Människan behöver vila och uppbyggelse, avkoppling och påkoppling. Det är bra och viktigt med sommar och semester, men varje vecka kommer en inbjudan att komma. Söndagen är vårt viktigaste tillfälle till andhämtning. Håll söndagen så håller söndagen dig. Det är inget tungt påbud utan en härlig frihet för alla Guds barn att komma samman för att lovsjunga, tillbedja och möta Herren Kristus i Ord och sakrament.

När man blir hungrig är det ett tecken på att något fattas. Det kan vara mat i magen. Det kan vara vila för kroppen. Hungern kan vara efter frid och fred i relationen till medmänniskor och till sig själv. Eller "en hunger efter rättfärdighet" som det sägs i bergspredikan. En längtan efter Gud.

Hunger och mättnad

När man i den första kyrkan läste och predikade över att lärjungarna en gång på själva sabbaten plockade sädesax i sin hunger och åt (Mark 2:23-28) tänkte man på nattvarden. Jesus vill att tydligen att lärjungar ska bli mättade på sabbaten. Vad är bättre mot livets hunger än det Livets bröd, som ges i kyrkan.

Söndagen är viktig också för att den föregriper den stora vilan och den fullkomliga gemenskapen omkring bordet i Guds rike. I skapelsen vilade Gud den sjunde dagen, alltså sabbaten, och det står: "han fullkomnade så sitt verk". Söndagen påminner om och ger en försmak av den helade, återupprättade, nya skapelsen, där ingen behöver arbeta i sitt anletes svett och där vi alla ska se ansikte mot ansikte. Det stora härliga sommarlovet!

Anders Alberius,
Domprost i Skara

Skärvs Kyrka, Skara stift